

ХОРОГРАФИЯТА НА СЛИВЕНЪ.

СЛИВЕНЪ ВЪ НОВИТЪ ИЗТОЧНИЦИ.

Сливенъ въ западнитѣ пътешественици прѣзъ първата половина на миналия вѣкъ и отзивитѣ за него.

Извѣстно е, че до рускитѣ войни съ Турция подъ Дунава, Европейска Турция бѣше почти затворена за външния свѣтъ. Тукъ чужденци не се пропускаха, освѣнъ като привилегировани търговци или членове на дипломатически мисии. Последнитѣ малко се занимаваха съ раята, а още по-малко съ мѣстноститѣ, прѣзъ които минаваха. Но, което е по-важно, тѣхнитѣ маршрути сж се ограничавали само въ двѣ посоки къмъ Ц-дъ: 1) отъ Силистра прѣзъ Чалж-Кавакъ и Дервентскитѣ баири. 2-о) отъ Бѣлградъ прѣзъ София и Пловдивъ за Одринъ и Ц-дъ. По-важни бѣлѣжки за Турция ни отнасятъ къмъ края на нейното могъщество, но и тѣ не ни донасятъ друго, освѣнъ войни и оргии около по-виднитѣ турски центрове. Отъ турска страна, трудътъ на Х. Калфа остава единственъ. До началото на XIX-я вѣкъ ни единъ европеецъ не се е опиталъ да прѣброди Турция съ специалната мисия да се запознае съ нейнитѣ кѣтища и съ бита на тѣхнитѣ поселенци. Трудове въ тая смисълъ зачестяватъ слѣдъ Дибичовия походъ, но повечето отъ тѣхъ сж градени върху наблюдения повърхни и сж чудесно копирани единъ отъ другъ. Срѣщатъ се обемисти книги за Троя, за церемониитѣ въ Илдъза, за живота въ стамбулскитѣ бани и т. н. Даже нѣкои не сж се стѣснили да ни разправятъ какъ се нареждатъ и сѣдатъ дипломатитѣ прѣдъ султана, какъ рускиятъ консулъ се държалъ на една ауденция въ Техеранъ и т. н. — всичко това илюстрировано съ многобройни чертежи и несрѣчни карти. Но твърдѣ рѣдко авторъ се опитва да ни запознае съ „по обикновенни“ работи.